

kunne forstaa. Hvad det gælder om, er derimod at faa den rette Forstaaelse af, om dette Forslag, som direkte kun berører saa faa, i Virkeligheden er gavnligt for det Samfund, som omfatter de mange.

Endelig er der nævnt de Ejendomme, som er uproduktive eller meget svagt udbyttegivende, men som ikke kan unddrage sig en Formueansættelse, fordi den finder Sted i Henhold til Ejendomsskyldloven, som ikke kan tage Hensyn til saadanne Forhold. Der er nævnt Familieejendomme; man kunde nævne de fredede Ejendomme, paa hvilke der er lagt en Statsbyrde, som forringer deres Værdi, men ikke forringer deres Ejendomsskyld, og hvor denne Afgift vil være særlig byrdefuld. Jeg maa sige, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde Ting, der var rigtige — hvis jeg var socialdemokratisk Minister, vilde jeg sige: desværre var de rigtige —, og jeg vilde mene, at det var forstandigt ikke at fremsætte et Forslag, som skulde give ens Forgænger Anledning til paa dette Punkt at sige rigtige Ting.

Forslaget motiveres yderligere ved Valutasituationen, og jeg vil i den Forbindelse gerne sige, at det ikke kan bestrides, at en kraftig Tilbagebetaling af Statsgælden, paa en saadan Maade, at det faktisk er en Seddelformindskelse eller en Obligations-tilintetgørelse, som jeg tror, det ærede Medlem Hr. Trier kaldte det, vil forbedre Valutaen for saa vidt, men samtidig maa jeg rigtignok mene, at den indeholder andre Momenter, som virker lige modsat af det, der her kan være gavnligt, nemlig dels virker produktionshemmende, dels utvivlsomt ogsaa, som der er peget paa, betyder en Fare for Kapitalflugt. Socialdemokraterne ved meget godt, at Kapitalen er det mest internationale, der overhovedet eksisterer, de ved meget godt, at Kapitalen aldeles ikke er i Besiddelse af Patriotisme, Kapitalen er fuldkommen følelsesløs, og den er anonym. Naar i sin Tid General Bahnson sagde, at hvis et eller andet skulde indtræffe, vilde han forlade Danmark, kunde man smile derad, fordi man vidste, at det gjorde han ikke, det gjorde Personen ikke. Men hvis den anonyme Kapital faar Lyst til at skifte Opholdssted, gør den det. Saadant noget maa man tage i Betragtning, naar man skal lovgive i et saa vigtigt Spørgsmaal som det, der her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Trier og vistnok ogsaa det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var inde paa, at den Valutaforbedring, vi tilsigter, jo virker paa Formuen, men at den har en højst forskellig Virkning paa

Formuen. Det ærede Medlem Hr. Trier sagde, at det, der her vilde foregaa, var en Nedskrivning af en Kunstformue, og der er selvfølgelig en opblæst Formue, som dette vil komme til at virke paa. Men det ærede Medlem Hr. Trier maa ikke overse, at der findes ogsaa Formuer, som i disse Aar er kunstformindsket ved Købeevnens Fald. Med andre Ord, Formuen er ganske forskelligt stillet, og en Valutaforbedring vil virke højst forskellig paa den. Der er ingen Tvivl om, at en forøget Værdi for Obligationsformuen vil indtræffe, naar Pengenes Værdi stiger, og hvis det nu er en Formue, der har været før Krigen, som har været mishandlet under Krigen og i Tiden derefter paa Grund af Købeevnens Fald, ja, saa vil det, at den befries for et Tryk, kun sige, at den retableres i den gamle Størrelse. Men en saadan Obligationsformue kan ogsaa være stiftet under Krigen, og saa vil det ejendommelige ske, at Forbedringen af Valutaen giver en direkte Vækst i denne Formue, idet Obligationernes Værdi vil stige, og tillige vil det give denne Formue en forøget Værdi, naar Købeevnen bliver større. Altsaa, for denne Formue, som maaske kan være netop den Formue, som Socialdemokraterne mest fordømmer, fordi den er opstaaet ved Spekulation under Krigen, vil denne Foranstaltning, at den afgiver en lille Del, kunne virke til en Forbedring i høj Grad af dens hele Situation. Jeg tror, at dette Forhold, at der vil være Formuer, som Valutaforbedringen vil stille gunstigere end andre Formuer, som maaske vil blive trykket ned ved Valutaforbedringen, er noget, man maa tage Hensyn til ved en fremtidig Formuebeskættning. Jeg gør opmærksom paa, at der her er et Forhold, hvor en Formue kan faa en uberegtiget Stigning ved en Samfundsforanstaltning, en Stigning, som man maa være klar over ikke bør tilfalde den vedkommende.

Det ærede Medlem Hr. Trier gjorde nogle Bemærkninger til mig angaaende mine Udtalelser om, at dette Forslag ikke vidnede om den rette Bedømmelse af, hvad der førte til Maalet. Han havde forstaaet det noget anderledes end det, jeg tilsigtede med denne Bemærkning, men for saa vidt kan, hvad jeg her har anført, tjene som Besvarelse og Imødegaaelse heraf. Det, jeg tilsigtede med den Sætning, var at sige noget andet, det drejede sig ikke om dette Lovforslags virkelige valutaforbedrende Muligheder, men om dette Lovforslags Evne til at fremme Forhandlingerne om Valutaordningen. Thi